

підвищення продуктивності діяльності, що в цілому забезпечує одержання більшого обсягу доходу на одиницю ресурсу;
 ефективно і гнучке використання робочого часу та зменшення фактору трудомісткості у собівартості виробництва продукції;
 приносити користь споживачам і суспільству в цілому.

Інформаційні джерела

1. Андрійчук В. Г. Економіка аграрних підприємств: підручник. 2-ге вид., допов. і перероб. Київ: КНЕУ, 2002. 624 с.
2. Андрійчук В. Г. Економіка підприємств аграрного комплексу: підручник [Текст] / В. Г. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2013. – 779 с.

Ємець О.І., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри теоретичної і прикладної економіки,

ДВНЗ « Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (м.Івано-Франківськ)

СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Децентралізація вплинула на зміни ділового середовища й створила нові можливості для ефективного використання існуючого потенціалу підприємств для стимулювання їх розвитку в територіальних громадах (ТГ).

Дослідження підтвердило, що основними чинниками підтримки підприємництва на рівні окремих ТГ можуть бути інвестиційні ресурси. Через поєднання стратегії регіонального розвитку, зменшення корупції у сфері підприємництва можна досягти позитивних фінансових результатів, що призведе до зростання доходів бюджетів. Підвищення рівня податкових надходжень за рахунок розвитку бізнесу та збільшення рівня зайнятості у ТГ створює нові можливості для найманих працівників на місцевому рівні.

Практичний механізм стимулювання бізнесу в рамках трикутника – орган місцевого самоврядування, бізнес, громадяни територіальної громади – реалізується через збалансування інтересів: збільшення податкових надходжень; максимізації прибутку; задоволення потреб споживачів [1, С. 117].

За рахунок збалансування інтересів різних стейкхолдерів можна досягти позитивного соціально-економічного ефекту розвитку ТГ. Проте, необхідно змінити підходи до управління суб'єктами підприємництва, що сприятиме розвитку відносин як на регіональному, так і національному рівнях.

Фіскальна децентралізація сприяє зростанню обсягу фінансових ресурсів на рівні бюджетів ТГ, активізує інноваційну діяльність суб'єктів бізнесу.

Розвиток суб'єктів підприємництва в умовах децентралізованого середовища визначається вагомими перевагами. Стратегічним напрямом управлінської роботи місцевої влади, в контексті створення інноваційного бізнес-середовища для розвитку, є трансформація традиційних підходів до регулювання соціально-економічної сфери країни.

Водночас позитивними наслідками утворення ТГ для розвитку суб'єктів підприємництва є наступні:

1) приватний сектор бере участь у партнерствах з децентралізованими державними інституціями, що служить гарантом соціально-економічної та політичної стабільності як на національному, так і на місцевому рівні;

2) внутрішня структура управління ТГ побудована на принципі соціальної справедливості та балансу інтересів учасників економічних процесів, що зменшує рівень недовіри бізнесу до влади та стимулює інноваційну ініціативу.

Нами встановлено, що важливо розвивати той бізнес, який наближений до потреб конкретної ТГ та її реальних можливостей. Інструментом для встановлення виробничих та економічних відносин між різними суб'єктами у сфері бізнесу виступає принцип партнерства, що забезпечує встановлення тісної взаємодії між підприємствами в межах однієї територіальної одиниці.

Через застосування ефективних інструментів розподілу управлінських повноважень між місцевими та національними органами влади буде досягнуто позитивний соціально-економічний ефект. За допомогою сучасних методів збалансування місцевих та національних регуляторних заходів розроблено багатофункціональні підходи до управління розвитком бізнесу в ТГ.

Ми вважаємо, що загальна тенденція підвищення рівня фіскальної децентралізації є позитивною передумовою для розширення інвестиційних можливостей у місцевому підприємстві. Стратегічним напрямом управлінської роботи місцевих органів влади в контексті створення інноваційного бізнес-середовища для розвитку підприємництва є трансформація підходів до регулювання соціально-економічної сфери країни.

Створення розгалуженої системи ТГ в контексті європейської інтеграції має на меті створити потужний сектор бізнесу. Цього можна досягти шляхом підвищення ефективності соціально-економічного потенціалу регіонів через важелі впливу (тактичне планування, здійснення оперативних регуляторних заходів, задоволення потреб місцевого бізнесу).

Застосування механізмів децентралізації слід адаптувати до умов кожної конкретної держави. У контексті політики децентралізації, необхідно застосовувати ефективні інструменти стимулювання через досягнення позитивного соціально-економічного ефекту, зокрема, оптимізації умов господарювання на підприємствах та підвищення загального рівня ефективності їх діяльності. Адже саме підприємства є бюджетоутворюючими, забезпечують робочі місця і конкурентоспроможну

заробітну плату, сприяють відновленню інфраструктури громади тощо [2, С.117].

Здійснюючи свою діяльність на рівні ТГ, управляючи розвитком підприємств, зусилля повинні бути спрямовані на стимулювання розвитку бізнесу через вдосконалення інвестування, шляхом збалансування фінансових ресурсів місцевих, державних або європейських фондів, впорядковуючи інструменти реформи децентралізації відповідно до ресурсного потенціалу країни та можливостей національної соціально-економічної сфери.

Інформаційні джерела

1. Uliana Z. Vatamaniuk-Zelinska, Nataliia Tkachova, Yevhen M. Dankevych, Olha I. Yemets, Oleh F. Stasiv. (2021). Small business support in the territories in a decentralized environment. Revista San Gregorio. No 44, pp.98-112. (Web of Science, <http://revista.sangregorio.edu.ec/index.php/REVISTASANGREGORIO/article/view/1596/17-uliana>).

2. Лівандовська О. А., Ключник А. В. Стратегічні орієнтири розвитку підприємництва в об'єднаних територіальних громадах (на прикладі Радсадівської ОТГ) // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної інтернет (2019): 117.

Замороз І.М., здобувач вищої освіти факультету менеджменту групи МЕН 3/2

Миколаївський національний аграрний університет

ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД РОЗВИТКУ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Національна стратегія розвитку аграрного сектора в сучасних, динамічно змінних ринкових реаліях передбачає формування умов його відтворення за інтегрально поєднаними соціальними, економічними, екологічними складовими як взаємозалежними та взаємодоповнюючими в контексті виконання таких пріоритетів як: забезпечення населення країни продовольством та відповідних галузей економіки сільськогосподарською сировиною; оновлення принципів і методів державного регулювання у контексті підвищення рівня комерціалізації сільськогосподарської діяльності та її результативності – загальноекономічної та приватної; створення сприятливих умов для виходу української сільськогосподарської продукції на світовий, зокрема європейський продовольчий ринок; закріплення багатокладності секторального розвитку на основі перспектив (локальних у часі або за ринковими подіями) формування різних категорій